

TURI ATTILA KÖNYVÉHEZ

Makovecz Imre

Dénes György felvétele

Amikor előszóhoz kezdek, a múlt képeinek kavargó, eleven világában kell valahogy afféle rendet teremteni, hogy mint egy tájban menni és eligazodni tudjak. Hát igen. Pilisi Parkerdő, visegrádi kiránduló központ, drága Madas László, aki befogad és kenyeret, munkát ad.

Két ember fér el a szobácskában szűkösen, s a kíméletlen megszállás éveiben a 70-es évek végén egy sóvány, szőke, húszéves fiatalember beállít egy szép nő kíséretében, s azt mondja, azért jött, mert azt szeretné csinálni, amit én. Turi Attila.

Ennyi, és nem több, amiből történet alakul. Ki tudja előre, hogy lesz-e történet ebből, hiszen sok kezdet van végkifejlet nélkül. Mire Attila jött, addigra már több generációval, hasonló kezdetek után eleven életet éltem Sárossal, Gerlével és a többiekkel, s azokkal nem, akik elmentek egy idő után. Ki ezért, ki azért, s most tanszékvezetők, sztárepítészek, stb. Az aura egyre nagyobb lett. Párizstól, Kassán át Honoluluig. Nem büszkeséggel tölt el ez a kör, hanem ez a jellemzője a történetnek – egyik oldalról.

A másik oldal egyre beljebb húzódik a középpont, az együttműködés, az élő építészet új tartalma, formavilága felé. Turi ide tartozik. Barátom, támaszom, egyik, talán a legfontosabb ember lett, aki egyre több feladatot vállal át tőlem, és megerősít a vénülés gyengeségeivel szemben. Nem panaszt és bírálatot kapok tőle, mint még sok más fiataltól, hanem felelősséget, derút és hűséget.

Egy előszóba nem illik a hűség, a derű, a felelősség tartalmáról, szellemi és életbeli tartalmáról elmélkedni. Így ez elmarad. Turi Attiláról szól ez a könyv, ennyit le kellett írnom.

Turi Attila házai megidéznek a 60-as évek nagyszerű építészének családi házait, Hofer, Jánossy, Zalaváry és a többiek illegális világát, s ezt a rejtett minőséget áthatja Wright, H. van den Velde, s a makonás légkör.

Derűs, egészséges Turi építészete. Kérem, nézzék jó szívvel, bizalommal ezt a könyvet, és csodálkozzanak, ahogy én is: mi lett harminc év alatt a néhai húszéves fiatalemberből.

Budapest, 2009. október 20.

CSALÁDI HÁZ, BUDAPEST XII. kerület

Túri Attila

A hegyvidék csendes zsákutcájának végén fekvő telek közvetlenül határos az erdővel. Az erősen lejtős telek beépítése a szigorú helyi szabályozás betartása mellett kalandos feladatnak számít. A 30%-os lejtés miatt az utcai szinten kialakított bejárat és gépkocsitároló a tetőtérbe került. Az alaprajzi szervezés egy utcára merőleges keleti hossz-szárnyra és a garázst is magába foglaló négyzetes tömegré tagozódik, melyet a nappali kétszintes tere fog össze. A bejárat és a lépcső a két tömeg között húzódik, mintegy külső térben vezet. A kompozíció szerkesztési középpontja a nappaliban elhelyezett kandalló a kőburkolatú kéménnyel.

A homlokzati kialakításban a környezetben látható sziklák inspirálták a homlokzatalakítást. A bejárat híd mellett, a keleti homlokzaton és a nappali középtengelyeiben kialakított sziklaszerű kőszálak tagolják a Rőben téglafalburkolatot. A homlokzat az északnyugati saroknál a garázs mellett Finnforest lemezburkolatra vált, melyet az ácsszerkezet gerendái tagolnak.

